

ΟΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Οι Μωαμεθανοί τον αποκαλούν Αλλάχ

Οι Χριστιανοί τον αποκαλούν Ιησού

*Οι Βαϊσναβίτες τον προσφωνούν ως «Εκείνον που τα μάτια του
είναι σαν τον λωτό»*

Οι Σαϊβίτες τον προσφωνούν Σάμπο

Αρκετοί άνθρωποι λατρεύουν τον ΘΕΟ.

*Είναι ο ίδιος ΘΕΟΣ που ευλογεί όλους
με υγεία, πλούτο και ευημερία*

Πιστέψτε αυτή την αλήθεια, ότι ο ΘΕΟΣ είναι ΕΝΑΣ.

(Ποίημα στα Τέλουγκου)

Ενσαρκώσεις της Αγάπης!

Ακριβώς όπως στη φύση η ζέστη διαδέχεται το κρύο και αντί-
στροφα, έτσι και στη ζωή η χαρά διαδέχεται τη θλίψη και η

θλίψη τη χαρά. Σε μια περίπτωση, η ζέστη είναι καλοδεχούμενη και προσφέρει άνεση, και σε μια άλλη το κρύο. Ως εκ τούτου, τόσο η ζέστη όσο και το κρύο πρέπει να είναι ευπρόσδεκτα. Και τα δύο συμβάλλουν στην άνεση και την ικανοποίηση. Ο χρόνος, ο χώρος και οι συνθήκες καθορίζουν τη χρήση και την αξία τους. Αυτή η στάση αποδοχής των γεγονότων που είναι αναπόφευκτα, επαινείται στην Μπάγκαβαντ Γκίτα ως γαλήνια και αδιατάρακτη στάση. «Γιόγκα είναι η αυτοκυριαρχία και η αντιμετώπιση όλων των καταστάσεων με την ίδια αδιατάρακτη στάση».

Η Γκίτα δηλώνει επίσης: «Γιόγκα είναι η τελειότητα που πρέπει να χαρακτηρίζει κάθε πράξη». Η ευτυχία και η δυστυχία, η επιτυχία και η αποτυχία, ο έπαινος και η κατηγορία είναι αλληλένδετα, δεν μπορούν ποτέ να βιωθούν μεμονωμένα. Είναι συνηθισμένο να ενθουσιάζεται κανείς από το κέρδος και να παθαίνει κατάθλιψη από την απώλεια· όταν τον επαινούν, ενθουσιάζεται, όταν τον κατηγορούν, κάνει το ηθικό του.

Η Διάκριση είναι το Ιδιαίτερο Χαρακτηριστικό του Ανθρώπου

Σκεφτείτε την αλήθεια των πραγμάτων - τα βουνά που βλέπουμε είναι φτιαγμένα από βράχους. Η Γη στην οποία ζούμε είναι φτιαγμένη από χώμα, τα δέντρα που παρέχουν την ανακουφιστική σκιά τους είναι φτιαγμένα από ξύλο, τα ζωντανά όντα είναι φτιαγμένα από σάρκα. Όλα αυτά είναι παραλλαγές των πέντε στοιχείων (χώρος, αέρας, φωτιά, νερό και γη). Νέες μορφές και ονόματα αποδίδονται σε διαφορετικά μοτίβα των ίδιων δυνάμεων και πραγμάτων που παρουσιάζουν διαφορετικά χαρακτηριστικά. Από τους αρχαίους χρόνους, η Ινδία έχει διακηρύξει και διαδώσει αυτή την ολιστική πνευματική θεώρηση με τη στάση της απάρνησης και της γαλήνης. Η Ινδία έχει προσφέρει αιώνια και μόνιμη γαλήνη και υπήρξε ένας πνευματικός φάρος για όλη την ανθρωπότητα. Τότε και τώρα, η διακήρυξη του πνευματικού μηνύματος «Είθε όλοι οι κόσμοι να είναι ευτυχισμένοι (Samastha Lokah Sukhino Bhavanthu)» είναι η παράδοση της Ινδίας. Είναι αναπόφευκτο να ακολουθήσει κανείς τον δρόμο της θυσίας. Αυτή είναι η απόλυτη αλήθεια. Αν κάποιος δεν ακολουθήσει συνειδητά και εθελούσια το μονοπάτι της θυσίας, η ίδια η ζωή θα του το διδάξει με τη βία. Οι Βέδες διδάσκουν ότι

«Μέσω της απάρνησης και μόνο, μπορείτε να φτάσετε στην αθανασία». Η ικανότητα της διάκρισης εξωραΐζει την ανθρώπινη ζωή. Χωρίς την ικανότητα της διάκρισης, η ζωή θα χειροτέρευε. Με την αύξηση της πνευματικής γνώσης, η ανθρώπινη ζωή θα θριαμβεύσει. Αληθινός άνθρωπος είναι αυτός που καλλιεργεί και εφαρμόζει στην πράξη την ικανότητα της διάκρισης.

Οι Ουπανισάδες έχουν δηλώσει ότι αληθινός άνθρωπος είναι αυτός που έχει ανθρώπινες ιδιότητες και ικανότητα διάκρισης. Οι άνθρωποι αναζητούν την άνεση και την ευτυχία. Αυτό είναι θεμιτό. Είναι στη φύση της φωτιάς να καίει και να κάνει τα πράγματα στάχτη. Η ψυχρότητα είναι η φύση του πάγου. Η γλυκύτητα είναι η φύση της ζάχαρης. Ομοίως, η ευδαιμονία είναι η ίδια η φύση του ανθρώπου. Επομένως, είναι φυσικό για τον άνθρωπο να αναζητά την ευδαιμονία και να αποστρέφεται τη στενοχώρια. Αυτό το βιώνουμε πολύ απλά στην καθημερινότητά μας. Όταν βλέπουμε κάποιον που είναι λυπημένος, τον ρωτάμε γιατί είναι λυπημένος. Και αυτό γιατί το να είναι κανείς λυπημένος και να κλαίει δεν είναι στη φύση του. Αν κάποιος είναι ήρεμος και ευτυχισμένος, κανείς δεν ρωτά γιατί δεν είναι λυπημένος. Ο λόγος είναι ότι η στενοχώρια δεν είναι στη φύση του ανθρώπου. Γιατί τότε οι άνθρωποι δεν είναι σε θέση να βιώσουν αυτή τη φυσική κατάσταση της ευδαιμονίας; Ο λόγος είναι η προσκόλληση που έχουν δημιουργήσει στις σχέσεις μεταξύ τους και στη σχέση τους με το περιβάλλον.

Οι άνθρωποι αναζητούν εφήμερες και φευγαλέες ανέσεις και απολαύσεις στον κόσμο γύρω τους. Η επιθυμία για ανέσεις και απολαύσεις δημιουργεί προσκόλληση. Αν κάποιος δεν είναι σε θέση να αποκτήσει αυτές τις ανέσεις και τις απολαύσεις, γεννιέται το μίσος. Η προσκόλληση και το μίσος προκύπτουν από την επιθυμία. Επομένως, πρέπει κανείς να περιορίσει τις επιθυμίες για να καθαριστούν οι ρύποι των αισθήσεων. Δυστυχώς, οι άνθρωποι ξεχνούν την υπέρτατη ευτυχία που είναι μέσα τους και αναζητούν την ευτυχία στον εξωτερικό κόσμο. Κατά τη διάρκεια της ημέρας περνούν το χρόνο τους στο γραφείο και όταν επιστρέφουν πηγαίνουν στα κλαμπ για να βρουν την ευτυχία. Νιώθουν ότι μπορούν να εξασφαλίσουν την ευδαιμονία στα κλαμπ, τα κέντρα διασκέδασης και τα χαρτιά. Άλλοι βλέπουν ταινίες. Άλλοι καταφεύγουν στο αλκοόλ και σε άλλες κακές συνήθειες, με την ελπίδα ότι θα βιώσουν την ευτυχία. Όλα αυτά είναι αυταπάτες· η ευδαιμονία δεν βρίσκεται στα εξωτερικά αντικείμενα.

Αλλά συνεχώς ξεχνάει κανείς την ευδαιμονία μέσα του και προσπαθεί με διάφορους τρόπους να βρει την ευδαιμονία στον εξωτερικό κόσμο. Η υλική ευημερία που μπορεί κανείς να αποκτήσει είναι προσωρινή. **Ο άνθρωπος πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι η μόνιμη ευδαιμονία είναι μέσα του. Όταν καταλάβει ότι η πηγή της ευδαιμονίας είναι ο ίδιος του ο Εαυτός, μόνο τότε θα μπορέσει να βιώσει την αληθινή και μόνιμη ευδαιμονία.**

Πρέπει κανείς να αναρωτιέται και να συλλογίζεται πάνω στο ερώτημα: «Από πού έχω έρθει;» Στην Μπαγκαβάταμ, δηλώνεται ότι η αληθινή ευδαιμονία μπορεί να αποκτηθεί όταν κάποιος φτάσει εκεί από όπου έχει προέρθει - στην πηγή της προέλευσής του. Όταν κάποιος ταξιδεύει για χάρη των επαγγελματικών του υποχρεώσεων και διαμένει σε κάποιον ξένο τόπο, αυτή είναι μια προσωρινή διαμονή. Παρά τις ενδεχόμενες ευνοϊκές καιρικές συνθήκες που μπορεί να βιώνει σε εκείνο το μέρος, τις ανέσεις και τις ευκολίες, την αληθινή γαλήνη και ξεκούραση, μπορεί να βιώσει μόνο όταν επιστρέψει στη γενέτειρά του. Κατά τον ίδιο τρόπο, **ο άνθρωπος έχει έρθει ως προσκυνητής σε αυτόν τον κόσμο**, που δεν είναι παρά ένα πεδίο δράσης. Αυτός ο χώρος ανάπαυσης, που μπορεί να παρομοιαστεί με πανδοχείο, όσες κοσμικές ανέσεις, πολυτέλειες, περιουσίες και ευκολίες κι αν έχει, δεν παύει να είναι απλώς ένα προσωρινό μέρος ανάπαυσης και όχι ο τελικός προορισμός. Η ατομική ψυχή είναι ένας ταξιδιώτης που οδεύει προς τον τόπο της απελευθέρωσης. Σε αυτό το ταξίδι, το σώμα είναι σαν ένα προσωρινό πανδοχείο και ο νους σαν τον θυρωρό-φύλακά του.

Ποια είναι η σχέση μεταξύ αυτών των τριών - της ατομικής ψυχής, του σώματος και του νου; Μεταξύ του φύλακα και του ταξιδιώτη δεν υπάρχει σχέση. Ούτε ανάμεσα στο πανδοχείο και τον ταξιδιώτη υπάρχει κάποια σχέση. Ο ταξιδιώτης μένει εκεί προσωρινά για ξεκούραση, και συνεχίζει το ταξίδι του αφήνοντας πίσω το πανδοχείο και τον φύλακα. Οι άνθρωποι δεν αναγνωρίζουν αυτήν την αλήθεια. Θεωρούν το πανδοχείο (σώμα) ως δικό τους σπίτι και τον φύλακα (νου) ως υπηρέτη τους και προσπαθούν να τερματίσουν το ταξίδι τους στο πανδοχείο, θεωρώντας το ως μόνιμη κατοικία. Ξεχνούν τον σκοπό του προσκύνηματος. Χωρίς να ολοκληρώσουν το προσκύνημά τους, δεν μπορούν να φτάσουν στην αρχική τους κατοικία και περνούν πολλές δυσκολίες ενδιάμεσα.

Ένα σκεύος που είναι φτιαγμένο από χώμα θα καταλήξει μια μέρα να γίνει μέρος του εδάφους. Το νερό που εξατμίζεται από τη θάλασσα θα γίνει σύννεφα και μέσα από τη βροχή θα γίνει μέρος των ρεμάτων και των ποταμών και μια μέρα θα γίνει ένα με τη θάλασσα. Ο άνθρωπος έχει ξεχάσει το πραγματικό του σπίτι, τον Θείο Εαυτό του, έχει κολλήσει στη μέση των σχέσεων και των προσκολλησεων και παραμένει εκεί φυλακισμένος. Έτσι, μη μπορώντας να αναγνωρίσει την Αλήθεια, υπόκειται σε πολλών ειδών αυταπάτες και απομακρύνεται από τον δρόμο της Αλήθειας.

Να είστε Πάντα Προσεκτικοί στις Μηχανορραφίες του Νου

Οι άνθρωποι είναι επιρρεπείς στην προσκόλληση και το μίσος. Ποιος είναι ο λόγος; Σκέφτονται πάντα ένα αντικείμενο ή ένα άτομο. Το άτομο που σκέφτονται γίνεται αντικείμενο ενδιαφέροντος. Καθώς αυτό το ενδιαφέρον για το αντικείμενο δυναμώνει, γίνεται επιθυμία. Κάποιες από τις επιθυμίες μπορεί να βρουν εκπλήρωση, και κάποιες όχι. Όταν οι επιθυμίες δεν εκπληρώνονται, εμφανίζεται ο θυμός. Όταν ο θυμός φουντώνει κάνει κάποιον να ξεχάσει την ανθρωπιά του. Ξεκινά την αληθινή του φύση και δεν μπορεί να κάνει διάκριση ανάμεσα στο σωστό και το λάθος. Αυτό οδηγεί σε κακές πράξεις. Επομένως, ποιος είναι ο λόγος για αυτές τις κακές πράξεις; Ο λόγος είναι οι επιθυμίες και μόνο οι επιθυμίες. Άρα, από την αρχή, πρέπει κανείς να προσπαθεί να ελέγξει το νου με κάθε τρόπο. Πώς μπορούμε να ελέγξουμε το νου; Πολλοί άνθρωποι, χωρίς να αντιλαμβάνονται τι κάνουν, του δίνουν περισσότερη ελευθερία με ποικίλους τρόπους. Χωρίς έλεγχο των αισθήσεων, είναι μεγάλο λάθος να προσπαθεί κανείς να ελέγξει το νου. Ο νους υποπίπτει στην επίδραση των αισθήσεων. Επομένως, χωρίς έλεγχο των αισθήσεων, ο έλεγχος του νου δεν είναι δυνατός.

Στο πνευματικό μονοπάτι, υπάρχουν τρεις σημαντικές αρχές:

1. Ομιλία ακηλίδωτη από το ψέμα
2. Πράξεις χωρίς βία
3. Νους ανεπηρέαστος από την προσκόλληση και το μίσος

Αυτά τα τρία είναι πολύ σημαντικοί πνευματικοί θησαυροί. Καλλιιεργήστε ομιλία απαλλαγμένη από τα ψέματα, πράξεις αμόλυντες από τη βία και μια νοητική στάση απαλλαγμένη από την προσκόλληση και το μίσος. Επίσης, κατευθύνετε τις αισθήσεις στο μονοπάτι

που οδηγεί στον Θεό. Να είστε πάντα άγρυπνοι στις μηχανογραφίες του του νου.

Στη Βίβλο, λέγεται ότι οι πιστοί αναζητούν τον Θεό. Αλλά εδώ πρέπει να αναρωτηθούμε: **είναι όντως οι πιστοί που αναζητούν τον Θεό ή είναι ο Θεός που αναζητά έναν πιστό;** Ο Θεός είναι παντού αφού είναι πανταχού παρών. Επομένως, δεν χρειάζεται να ψάχνει κανείς για τον Θεό. Ο Θεός, που είναι πανταχού παρών, αναζητά έναν αληθινό πιστό. Τι είδους πιστό αναζητά; Έναν αληθινό, γνήσιο και ανιδιοτελή πιστό. Αναζητά έναν ιδανικό άνθρωπο που να αποτελεί παράδειγμα και έμπνευση για την ανθρωπότητα. Τέτοιους πιστούς αναζητά ο Θεός. Αλλά τέτοιοι πιστοί έχουν γίνει εξαιρετικά σπάνιοι στις μέρες μας. Στην εποχή μας, οι πιστοί κλαίνε και θρηνούν εκεί που θα έπρεπε να είναι πραγματικά χαρούμενοι, και θριαμβολογούν όταν έχουν κάθε λόγο να κλαίνε και να θρηνούν! Όπου κι αν κοιτάξει κανείς, συναντά τέτοιους υποκριτές πιστούς. Λέει λοιπόν ο Κύριος:

*Ψάχνω, ψάχνω, ακόμα ψάχνω,
Έψαξα στο παρελθόν, ψάχνω και ψάχνω και τώρα,
Για τον άνθρωπο που γνωρίζει και τηρεί το αληθινό του Ντάγμα.*

Επομένως, αυτό που θέλει ο Θεός είναι πιστοί που είναι διατεθειμένοι να Του προσφέρουν πλήρως την αγάπη, τις πράξεις και όλα τα ιερά τους συναισθήματα. Αληθινοί πιστοί είναι αυτοί που βλέπουν την ενότητα όλων των όντων και εκείνοι που λυπούνται για τα βάσανα των άλλων. Ο Ιησούς ήταν ένα τέτοιο Ον με ιερή Καρδιά.

Στην αρχή, ο Ιησούς δήλωσε τον εαυτό Του ως Αγγελιοφόρο του Θεού. Αυτό σημαίνει ότι είχε προσφέρει συνειδητά το σώμα Του στον Θεό για να ανακουφίσει την ανθρώπινη δυστυχία. Θεωρούσε το σώμα Του ως όργανο για να υπηρετήσει τους δυστυχισμένους και τον εαυτό Του ως αγγελιοφόρο για να υπηρετήσει αυτούς που έχουν ανάγκη. Με το σώμα, μέσα από τις πράξεις και την υπηρεσία Του, ο Ιησούς έφερε στους ανθρώπους το ευαγγέλιο του Θεού.

Βήμα-βήμα, από το επίπεδο του σώματος, ο Ιησούς μπήκε στο βασίλειο του νου. **Μέσα από το βασίλειο του νου, ο Ιησούς ένωσε «Είμαι ο Υιός του Θεού»,** και έκανε τη διάκριση μεταξύ του αιώνιου και του εφήμερου. Ο Ιησούς στοχάστηκε τι είναι Αλήθεια και τι Αναλήθεια. Αυτός ο κόσμος είναι μια ψευδαίσθηση. Όλες οι πράξεις είναι

αντανακλάσεις των συναισθημάτων του νου. Ο Ιησούς συνέχισε να συνειδητοποιεί τέτοιες Αλήθειες.

Συνέχισε να ερευνά τη φύση του νου και έφτασε στο βασίλειο της σοφίας. **Όταν ο Ιησούς έφτασε στο βασίλειο της σοφίας, δήλωσε: «Εγώ και ο Πατέρας Μου είμαστε Ένα».** Η δήλωση αυτή σημαίνει ότι ένιωσε για τον Θεό τη στενή σχέση που έχουν Πατέρας και Γιος. Κάθε πνευματικός αναζητητής πρέπει να αναγνωρίσει ότι όλοι είναι παιδιά του Θεού. Οι ιδιότητες του Πατέρα έρχονται στον Υίο κατά τρόπο φυσικό. Ακριβώς όπως μια τίγρη γεννιέται από τη μήτρα μιας τίγρης, έτσι και από τον Πατέρα που είναι Θεϊκός, θα γεννηθεί ένας Υιός με Θεϊκές ιδιότητες.

Μαθήματα που δίδαξε μέσα από παραβολές ο Ιησούς

Τα γενέθλια κάθε σπουδαίου ανθρώπου γιορτάζονται από όσους τον λατρεύουν και τον ακολουθούν. Έτσι, εορτάζεται και αυτή η ημέρα που είναι τα γενέθλια του Ιησού. Δεν πρέπει να θεωρείται μια απλή αργία. Αλλά οι άνθρωποι όλων των θρησκειών τηρούν τις γιορτές από μια εξωτερική άποψη. Έτσι και όσοι λατρεύουν τον Ιησού, πηγαίνουν στην Εκκλησία στις 24 Δεκεμβρίου, κάνουν μερικές προσευχές αλλά επιστρέφουν σπίτι τους για να γλεντήσουν, να πιούν και να χορέψουν. Δεν είναι αυτή η εσωτερική σημασία των Χριστουγέννων. Δεν είναι αυτό το εσωτερικό νόημα των εορτασμών των γενεθλίων των ευγενών προσώπων. Τις ημέρες αυτές δεν αρκεί να επιδιώκουμε την ικανοποίηση με την κατανάλωση νόστιμων εδεσμάτων. Το νόημα των γιορτών είναι να παρατηρεί κανείς και να ερευνά την καρδιά του, να καθαρίζει τους ρύπους που σχηματίζονται εκεί και να την εξαγνίζει, και να βάζει στόχο τα ιδανικά που έχουν θεσπίσει οι μεγάλες ψυχές. Η προσπάθεια να ανταποκριθεί κανείς τουλάχιστον σε ένα ιδανικό -αυτό είναι η πραγματική ουσία μιας γιορτής.

Σήμερα ο άνθρωπος ζει για να εκπληρώνει τις επιθυμίες του και όχι για να ζήσει μια ζωή με ιδανικά. Φιλοδοξεί για μια μακρά ζωή αλλά όχι για μια θεϊκή ζωή. Δεν κάνει προσπάθεια να ακολουθήσει τα χνάρια των ευγενών ψυχών. **Αυτό είναι το καθήκον των πνευματικών αναζητητών. Πρέπει να γίνουν κύριοι του σπιτιού τους και όχι υπηρέτες.** Ποια είναι η διαφορά μεταξύ του κυρίου και του υπηρέτη; Ο υπηρέτης έχει την αίσθηση των αντικειμένων που είναι ορατά εξωτερικά. Αλλά ο κύριος γνωρίζει που φυλάσσονται όλα τα πολύτιμα αντικείμενα στο σπίτι και ξέρει σε ποια μέρη του σπιτιού.

Ως υπηρέτης, ενδιαφέρεται κανείς για τα ονόματα και τις μορφές του κόσμου. Αλλά μόλις γίνει ο κύριος, θα αναγνωρίσει πού βρίσκονται οι θησαυροί και τα ανεκτίμητα υπάρχοντα. **Μέσα μας κρύβονται τα κοσμήματα των καλών αξιών, της καλής συμπεριφοράς και των καλών σκέψεων. Πρέπει να προσπαθήσουμε να τα εντοπίσουμε.**

Χρειάζεται να ενστερνιστούμε και να εκδηλώσουμε στην καθημερινή μας ζωή όλες τις ευγενείς ιδιότητες του Θείου Εαυτού. Ο άνθρωπος χρειάζεται να εκδηλώσει τις ευγενείς ιδιότητες και τα ευγενή ιδανικά που κρύβονται μέσα του. Δεν ωφελεί να κρύβουμε μέσα μας τέτοιες πολύτιμες ιδιότητες, και να μην τις μοιραζόμαστε.

Όλοι ξέρετε πολύ καλά ότι όπου υπάρχει καλό, είναι σίγουρο ότι θα υπάρχει και κακό. Ακόμα και σε τέτοιες 'κακές' στιγμές, δεν πρέπει ποτέ να κάνετε βήμα πίσω ούτε να νιώθετε αδύναμοι. Μόλις πειστείτε ότι η δουλειά που κάνετε είναι αληθινή και αγνή, τότε με πίστη, πρέπει να αντιμετωπίσετε όλα τα εμπόδια και να προσπαθείτε να πετύχετε τον στόχο.

Μη νομίζετε ότι σήμερα που είναι τα γενέθλια του Ιησού, το να κάνετε μπάτζανς, να τραγουδάτε χριστουγεννιάτικα τραγούδια και να παίζετε θεατρικά έργα θα αγιαποιηθείτε. Ανάμεσα στις διάφορες διδασκαλίες Του, πρέπει να εφαρμόσουμε τουλάχιστον μερικές από αυτές. Όλοι θα πρέπει να το θυμόμαστε αυτό ως την αληθινή σημασία και ουσία των Χριστουγέννων.

*Όπου υπάρχει Πίστη, υπάρχει Αγάπη,
Όπου υπάρχει Αγάπη, υπάρχει Ειρήνη,
Όπου υπάρχει Ειρήνη, υπάρχει Αλήθεια,
Όπου υπάρχει Αλήθεια, υπάρχει Ευδαιμονία,
Όπου υπάρχει Ευδαιμονία, υπάρχει ο Θεός.*

Τέτοια είναι η στενή σχέση μεταξύ της Ευδαιμονίας και του Θείου. Αυτός είναι ο λόγος που ο άνθρωπος πεινάει για Ευδαιμονία. Όταν αναζητάει κανείς την Ευδαιμονία, στην πραγματικότητα αναζητά την ένωση με τον Θεό. Επομένως, πάντα να συλλογίζεστε τον Θεό, ο οποίος είναι Ευδαιμονία. **Ευτυχία είναι η Ένωση με τον Θεό.** Μόνο μέσω του Θεού μπορούμε να εξασφαλίσουμε την ευδαιμονία. Τα υλικά αντικείμενα δεν παρέχουν Ευδαιμονία. Ακόμα κι αν την προσφέρουν, είναι φευγαλέα. Τα πάντα είναι σκηνές ονείρου. Στο όνειρο μπορεί κανείς να βιώσει ευδαιμονία, αλλά όταν ξυπνήσει

το πρωί, η ευδαιμονία δεν είναι πια εκεί. Ως εκ τούτου, οι πνευματικοί αναζητητές και όλοι οι άνθρωποι πρέπει να αντιμετωπίσουν τη χαρά και τη θλίψη, την αμαρτία και την αρετή, την ευτυχία και τη δυστυχία με μία αδιατάρακτη στάση, εδραιωμένοι στη Θεία Παρουσία. Αυτό είναι απελευθέρωση. Ονομάζεται και αθανασία. Είτε ονομάζεται απελευθέρωση είτε αθανασία, ο δρόμος που οδηγεί σε αυτήν είναι η σωστή και δίκαιη συμπεριφορά. Την ημέρα που θα αφαιρέσουμε τα κακά στοιχεία, τις κακές συνήθειες και τα άσχημα συναισθήματα από μέσα μας, εκείνη την ημέρα, θα έχουμε επιτύχει την αθανασία. Επομένως πρέπει να κάνουμε την καρδιά μας αγνή και ιερή σαν την καρδιά του Ιησού. Και πώς πρέπει να προσευχόμαστε;

*Είμαι στο Φως
Το Φως είναι μέσα Μου
Είμαι το Φως*

Όταν φτάνουμε σε αυτό το στάδιο, έχουμε δημιουργήσει έναν σύνδεσμο ανάμεσα στην Καρδιά Του και την δική μας, και η καρδιά μας γίνεται ιερή.

Δεν αρκεί να λέμε: Σουάμι, Σουάμι, Σουάμι. Είτε ο Σουάμι πρέπει να γίνει εμείς, είτε εμείς πρέπει να γίνουμε μέρος του Σουάμι. Είτε ανακατέψουμε ζάχαρη με νερό είτε νερό με ζάχαρη, είναι το ίδιο. Έτσι, στην πρώτη περίπτωση προσπαθεί κανείς να γίνει μέρος του Θεού και στη δεύτερη περίπτωση να κάνει τον Θεό να γίνει μέρος του. Από αμνημονεύτων χρόνων, υπάρχουν δύο μονοπάτια. Όταν κάποιος αισθάνεται μέρος του Θεού, αυτό ονομάζεται Αφοσίωση (Μπάκτι). Το να αισθάνεται ότι ο Θεός είναι μέρος του αυτό είναι Σοφία (Γκνιάνα). Πρέπει να προσπαθήσουμε να πετύχουμε σε ένα από αυτά τα μονοπάτια. Για να φέρει την ενότητα αυτών των μονοπατιών και να αναπτύξει την επίγνωση του Θεού στην καρδιά των ανθρώπων, ο Ιησούς ήρθε ως αγγελιοφόρος. **Όχι μόνο ο Ιησούς, αλλά όλοι εσείς είστε αγγελιοφόροι του Θεού. Δεν είναι μόνο ο Ιησούς Υιός του Θεού. Είστε όλοι Υιοί του Θεού. Δεν έγιναν ένα μόνο ο Ιησούς και ο Θεός, μπορείτε όλοι να γίνετε ένα με τον Θεό.**

Ο Ιησούς ήρθε ως εκπρόσωπος του Θεού και δίδαξε όλες αυτές τις ιερές διδασκαλίες. Τέτοια είναι τα ιερά συναισθήματα και τα ευγενή ιδανικά που πρέπει να καλλιεργούμε τις γιορτινές αυτές ημέρες και όχι να τις γιορτάζουμε επιφανειακά. Σήμερα, έχετε έρθει από διάφορες χώρες στο Πρασάντι Νίλαγιαμ. Έχοντας έρθει από τόσο μακριά, έχοντας υποστεί τόσες δυσκολίες και ταλαιπωρίες, πρέπει

να προσπαθήσετε να ενστερνιστείτε τουλάχιστον μια πολύτιμη, θεϊκή και ιερή διδασκαλία και να την εφαρμόσετε. Όταν έρχεστε στην Ινδία, μην το κάνετε απλώς ένα τουριστικό ταξίδι για να δείτε νέα μέρη και αξιοθέατα. Πρέπει να καλλιεργείτε ιερά αισθήματα και ευγενή ιδανικά και να κάνετε τη ζωή σας ιερή. Υπάρχουν χιλιάδες στο άσραμ που Με επικαλούνται: Σουάμι! Σουάμι! Σουάμι! Έχοντας βρεθεί σε εγγύτητα με τον Σουάμι για μεγάλο χρονικό διάστημα, τείνουν να ξεχάσουν την αξία της φύσης, της δόξας και του μεγαλείου του Σουάμι.

Ένα μικρό παράδειγμα. Υπάρχει ένα ξενοδοχείο και δίπλα του ένα φαρμακείο. Όταν ο ξενοδόχος κουράζεται και έχει πονοκέφαλο, πηγαίνει στο φαρμακείο να πάρει χάπια για να ανακουφιστεί. Όταν ο φαρμακοποιός κουράζεται μετά από πολύωρη δουλειά, πηγαίνει στο ξενοδοχείο και παραγγέλνει έναν ζεστό καφέ για να θεραπεύσει τον πονοκέφαλό του. Τόσο ο ξενοδόχος όσο και ο φαρμακοποιός, έχουν και οι δύο πονοκέφαλο. Ο πονοκέφαλος είναι κοινός και για τους δύο. Ο πονοκέφαλος του ξενοδόχου θεραπεύεται με τα χάπια από το φαρμακείο, ενώ τον πονοκέφαλο του φαρμακοποιού τον θεραπεύει ο ζεστός καφές του ξενοδοχείου. Τα χάπια του φαρμακείου δεν θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως θεραπεία για τον φαρμακοποιό. Ομοίως, ο ζεστός καφές από το ξενοδοχείο δεν θα μπορούσε να λειτουργήσει ως θεραπεία για τον ξενοδόχο. Ποιος είναι ο λόγος γι' αυτό; Είναι το γεγονός ότι καθένας από τους δύο περνάει όλο τον χρόνο του στο ίδιο περιβάλλον και δεν είναι σε θέση να συνειδητοποιήσει την αξία της θεραπείας που έχει στο δικό του περιβάλλον.

Κατά τον ίδιο τρόπο, όλοι ζουν μέσα στον Θεό, συνεχώς, κάθε στιγμή. Έχουν την εμπειρία της Θεϊκής Παρουσίας, αλλά δεν είναι σε θέση να συνειδητοποιήσουν την αξία αυτού του γεγονότος. Όμως, στον διαλογισμό ή σε κάποιο άλλο περιβάλλον, αν κάποιος έχει μια φευγαλέα ματιά του Θείου, του προκαλεί μεγάλη έκπληξη. Ας πάρουμε ένα ακόμα παράδειγμα για να δείξουμε αυτό το παράδοξο. Ο Σουάμι βρίσκεται εδώ μπροστά σας επί δύο συνεχόμενες ώρες. Παρόλ' αυτά, όταν επιστρέψετε στα σπίτια σας και ρίχνετε έστω και μια φευγαλέα ματιά στον Σουάμι κατά τη διάρκεια του διαλογισμού σας, γεμίζετε από ευδαιμονία. Όταν συμβαίνει κάτι που είναι ασυνήθιστο και όχι φυσικό, οδηγεί σε έκσταση. Αυτή η έκσταση δεν διαρκεί. Πρέπει κανείς να βιώνει την ευδαιμονία που είναι πάντα παρούσα, που είναι φυσική και διαρκεί.

Ενσαρκώσεις της Αγάπης! Με όποια δραστηριότητα κι αν ασχολείστε, ό,τι κι αν βλέπετε, όπου κι αν βρίσκεστε και ό,τι κι αν συζητάτε, να νιώθετε ότι όλα είναι γεμάτα από Θεό και να εκτελείτε όλα τα καθήκοντά σας ως προσφορά στον Θεό. Έτσι θα καθιερώσετε τη ζωή σας.

- Αποσπάσματα από την Ομιλία του Μπαγκαβάν κατά την ημέρα των Χριστουγέννων, 25 Δεκεμβρίου 1982

